

Róza. Bocsánat kisasszony! nem tudtam, hogy a kertből, vagy a melegágyból bozzak-e — honnan parancsolja a kisasszony?

Matild. Majd magam megyek, — Ferencz! Ferencz!

Ferencz (ki eltávoztván, újra belép). A nagyságos kisasszony parancsol valamit?

Matild. Igen!

Ferencz. Tisztelettel legyen mondva — én azért voltam. —

Matild. Jólvan jól Ferencz! ha Dombert ur jönne, tudósítsa arról testvéremet.

Ferencz. Szokás szerint.

Matild. (nevetve) Ma inkább mint szokás. (A hangolóhoz megy, vállára teszi kezét, ki fölkel, s Matild mosolygását tiszteletteljes üdvözlettel viszonozza, újra, egy hurt megpattint erősen, Matild el).

HARMADIK JELENET.

Előbbiek Matild nélkül (csöngetés.)

János, Csöngetnek.

Róza. Siessen ajtót nyitni (János el) kétségtelenül Dombert ur.

Ferencz. Szokott idejében — éppen hét óra. Pontosan óraütéskor szokta megrángatni a csöngetyüt.

Róza. Csak hogy az óra néha hibáson jár, de ő soha.

Ferencz. Csalódik ön, az előtt hat órákor jött, most pedig hétkor.

Róza. Egy év alatt egy órával előbbre haladott; egy szerelőtől ez igen bölcsen van. (A hangoló egy hurt megpendít.)

NEGYEDIK JELENET.

Előbbiek, János (Dombertet a középajton bevezeti.)

János. Tessék belépni a nagyságos asszony ott ül.

Dombert. A pipere asztelnál — tudom.

János. A nagyságos asszony nem fogadja el.

Dombert. Csak nyolcz órákor — azt is tudom.

János. A nagyságos asszony arra kéri.

Dombert. Hogy várakozzam, mind tudom. Öt éve öreg barátom hogy ön e szavakkal fogad, s én azokra, az iméntiekkel válaszolok.

Ferencz. De tisztelettel legyen mondva, olyanul is bizattunk meg, a mit a nagyságos ur eddig nem tudott, hogy tudniillik jelentünk nála nagyságod megjövését.

Dombert. Ah hogy is ne?

Ferencz. De igen — — igen van szerencsém nagyságodnak jelenteni. (A hangoló megpattant egy hurt) Ferencz el; János és Róza már előbb eltávoztak.)

ÖTÖDIK JELENET.

Dombert és a zongorahangoló.

Dombert. A manóban, mi történik itt? forradalom ütött ki e háznál! az ágas és kargyortyartartókban gyertyák, a virágkelyhekben virágok; ünnepélyes arczok, s Ivry parancsa, hogy megjöveteletem jelentésék

nála! (a zongorahangoló megpattant egy hurt.) A zongorát hangolják, ez egyetlen csöndes butort, mely nekem e házat oly kellemessé tette. Idejáromot öt éve alatt ma hallom először a hangját. Mindig zárva volt, s oly kényelmesen lehetett botot és kalapot reárakni (a hangoló megpattant egy hurt). Tudjuk meg mi történt itt tegnap este óta. (A zongorahangolóhoz közledek.) Uram! (az nem felel) Uram! (A zongorahangoló megpattant egy hurt.) Ez a jó ur csupa dallammá vált (fennhangon.) Uram! (hallgatás. Dombert a hangoló vállára üt, ki fölkel, köszönti Dombertet s újra a zongorához ül.) Uram! (A hangoló értésére adja némán, hogy süket.) Ah ő süket! igen jó tulajdonság az ilyen mesterséghez. Azt mondják ugyan, hogy minden vak született zenész, de azt nem tudtam, hogy a süketek is bírnak e kiváltsággal. Beethoven süket volt az igaz, de ő zeneszerző, és nem zongorahangoló volt. Kísértük meg még fennebb hangon. (A hangoló a hurokat pattogatja.) (Kiáltva.) Ember! mit vétett e zongora ön ellen, hogy ily kegyetlenül bánik vele?! (A hangoló mutatja, hogy meghallotta.) Ah ön megértett, tehát feleljen is. (A hangoló mutatja, hogy ő néma.) Néma! helyes, ez aztán olyan ember, kit minden aggodalom nélkül bele lehet bármely családi körbe bocsátani.

HATODIK JELENET.

Előbbiek s egy óras.

Óras. (Domberthez, midőn jobbra az órához megy.) Megbocsát uram!

Dombert. Szívesen, de mit akar ön?

Óras. Jövék az órát igazítani, ha nincs ellenére.

Dombert. Nincs hát, én szeretem, mint V. Károly a pontosan járó órákat; (óráját kihuzza) de ez pontosan jár.

Óras. Órája a börze, vagy a törvényszék szerint jár?

Dombert. A törvényszék szerint, én ügyvéd vagyok. (A zongorahangoló mint előbb.)

Óras. Ivry asszonyosság a vasuti órához akarja igazíttatni, az 7—8 perczezel mindig különbözik.

Dombert. Csodálatos dolog (szünet, mely alatt az óras felhuzza az órát és ütteti, a hangoló a zongorahurokat hangoztatja.) Hogy én ma ide zeneversenybe jövök, nem reméltem. (A hangoló bevégezvén munkáját, köszön s távozik.) Alázatos szolgálja! — (Az óras is bevégez, köszön s távozik.) Ajánlom magam! (Mig Dombert utánuk néz, belép Matild.)

HETEDIK JELENET.

Dombert, Matild.

Matild. (Kezében virág.) Róza! Róza!

Dombert. Ah drága Matild!

Matild. Dombert ur!

Dombert. Testestől lelkestől. Tudja édes Matild, miszerint megijedtem, hogy ajtót cseréltem s valami al Ivry asszonyhoz tévedtem.

Matild. Nyugodjék meg — az igaznál van.
Dombert. Hát mondja meg édes gyermekem,
mi történik itt?

Róza. (Belép.) A nagyságos kisasszony hívott engem?

Matild. (Domberthez.) Bocsnatot kérek (Rózához) oszd el e virágokat. (Magában.) Hogy itt mi történik, tudja meg inkább másoktól, úgy is néztem ki leti az egész.

Dombert. Nés?

Matild. (A válaszra készülve.) Azt ohajtáná tudni, hogy mi történik itt?

Dombert. Ha e tudakozódásom az illemmel nem ellenkezik.

Matild. Logkevésbé! — hát nem tudja ön? — de hiszen itt jön néném!

NYOLCZADIK JELENET.

Előbbiek, Ivry asszonyság.

Ivryné. (Kezét Dombertnek nyujtván, ki azt tisztelettel megcsókolja.) Jó napot édes barátom!

Dombert. Nagyságos asszonyom!

Ivryné. Megbocsát ugy-e, hogy Matilddal szölok egy pár szót.

Dombert. Esedezem. (Ivryné Matilddal szölitkon, Dombert vizsgálja a hölgyeket.)

Ivryné. (Fennhangon.) Valóban?

Matild. Igen! —

Ivryné. De aztán? (ismét halkán szöli Matildhoz.)

Matild. (Fennhangon.) Azonnal!

Ivryné. (Eppen ugy.) És én a — (megint halkán beszél.)

Matild. (Fennhangon.) Ez ocelben egy percnyi időt sem szabad elszalasztanunk!

Ivryné. (Fennhangon.) Nagyon természetes!

Matild. (Fennhangon.) Tehát sietek (elsiet.)

Ivryné. És én azután! (Domberthez.) Ön megbocsát, nemde? (el közöpen sietve.)

KILENCZEDIK JELENET.

Dombert egyedül.

Természetes, hogy megbocsátok, mert mit is tudnék egyebet lenni; hanem nagyon kíváncsi vagyok e zavar titkát tudni. Tán azt hozná az illendőség, hogy eltávozzam, de ez annyit tenne. mintha nem mernék a küzdőterén megállani. Tehát várok s kigondolok valami fegyvert. (Egy hírlapot vesz az asztalról.) Ez az „Értesítő!“ — ez ugyan nem veszélyes fegyver!

(Polytatása követk.)

Vegyések.

— Ybl építész, a helybeli országos színházi bizottsmány meghívására, Pestről Kolozsvárra rándult, hogy a helybeli színházat annyira megszökítő bő páholyokat átalakítsa. Gondos átvizsgálás azonban azt eredményezte, hogy a tavaszon az egész színház bel-

sejét lerontják, s mintegy 72 páholyt építenek a mostaniak helyébe, s általában az egész színházat átalakítják. Nagyon kívánatos és szükséges volt ez intézkedés, mert a közönség páholyok hiányában részének egyhármada a nélkül maradt, a mi aztán éles surlódást okozott a közönségben, ugymint oknélküli megrovást az igazság ellen.

— Szinte magyar szinigazgató már mint német kvalitású Schiller-ünnepélyt rendezett Temesvárt. A „Delejlő“ megrója, hogy Kazinczyról is meg nem emlékezett, mert Temesvárt sok lelkes és buzgó magyar van.

Érkeztek:

^{10/11} Lázár Lajos, földbirtokos, M. Vásárhelyről.
Bíró Löwenthal Sámuel. Földvárról.
Zsigmond Lajos, földbirtokos. Felegregyéről.
Mikó Antal „ Bécstől.
Tamási József „ Farkasakárdól.
Bankál Antal, cs. k. kerületi törvényszéki tanácsos, Prágából.
Mártonfi Antal, r. k. lelkész, Szamosújvárról.
Burghardt F. cs. k. mérnöki segéd, Nagy Váradról.
Doda Károly, magánzó, Földvárról.
Heinz Lipót, cs. k. kerületi segéd, Tordáról.

Elutaztak:

^{10/11} Bárá Bornemisza József, Szilágy-Csehre.
Bárá Bornemisza Sándor, Abafája.
Bányai József, földbirtokos, Dengelegre.
Teleky Lajos, „ Dengelegre.
Ssadi Ignác, „ Nagy Váradra.
Bartha Lajos, „ Ajsónra.
Beczki János, „ Zsomborra.
Reiner Dániel, kereskedő, Szamosfalvára.
Möfert János, tanácsi őrnök, Sebenbenbe.
Brühl Antal, orsz. fenyítőházi felügyelő, Szamosújvárra.
Bughardt F. mérnöki segéd, Beszterozéro.

(9)

(2-3)

Alóirt tisztelettel jelentí, hogy porcelán és diszáruraktárát, a nagy-piaczon b. Jósika-házhoz átköltöztette; a hol is a legfinomabb porcelán edényekkel oly nagyszerűen van ellátva, hogy minden megrendeléseket azonnal teljesíthet. Különösen bátor ajánlani a legújabb izlésű, sima, szines és aranyos, asztali kávé- és theás terítékeit; ugyszintén dúsvalasztéku csemege és süteményes tálaít és kosaraít, gyönyörű virág-medenczéit, toilette és mosdó-terítékeit, számtalan porcelán alakjaít és mindennemű ajándékre alkalmas ezertéle tárgyaít.

Különös figyelmremélték a mostan érkezett bécsi és párisi diszárur, melyek oly dús választékkal és meglepő szépséggel e városban még nem léteztek. A legelegánsabb fa, üveg, bronz és ezüst tárgyak, n. m. varró-eszközök, ridiculek, csettek, dolgozó-kosarak, írő mappák és secretairek, úti készletek elegánsul felszerelve. Különösen megtekintendők a legújabb mejtők, karpereczek és brochak számtalan mulattaló gyerekjátékok. Francia és angol parfümek, kenőcsök és szappanok és még ezertéle meglepő tárgyak nagy-szerűen elrendezettek állítása, melynek megzemérlésére a t. cz. női és uri közönséget tisztelettel felhívja

Szenkevicz Márton.

Talajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIRALY.

ARIZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, Hétfőn, november 21-kén, 1859.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti
dalszintársaság által adatik:

DIOGENES.

Színmű 5 felvonásban, 1 felvonásos előjátékkal. Irta Pyat Bódog,
fordította Egressi B. és Csepreghi L.

S z e m é l y z e t :

Diogenes	Paulay.	Socrates	Tiszai.
Alcibiades	Tar.	Gorgias	Albisf.
Claias	Simóhyi.	Protheus	Bokor.
Nicias	Bartha.	Hyperboles	Gyulai.
Plato	Szabó.	Cacius	Felix.
Euripides	Szilasi.	Sophocles fia	Rudolf.
Demosthenes	Tótfalusi.	Kikiáltó	Gerecs.
Sophocles	Könyves.	Aspasia	J. Polákovicsné
Milo	Palatkaí.	Lais	Pataki R.
Lysippe	Alajos.	Phriné	Sch. Minka.
Cynegireis	Vadász.	Birák, örök, nép. Történik Athenében.	

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altszíti jegy 21 kr.
Karzat 18 kr. osztr. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9-kor.